

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1205/2019
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Ненад Комленовски, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1015/2018 од 23.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1015/2018 од 23.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1015/2018 од 23.10.2018. године и Основног суда у Лесковцу П 3343/15 од 28.11.2017. године и предмет се **ВРАЋА** Основном суду у Лесковцу на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3343/15 од 28.11.2017. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због неоснованог и неовлашћеног одузимања прехранбене робе, инвентара и амбалаже из њене трговинске радње, исплати укупан износ штете од 1.514.134,10 динара, као и трошкове поводом предлога за обезбеђење доказа у предмету Основног суда у Лесковцу РЗ 846/15, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 121.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1015/2018 од 23.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14).

Одредбом члана 404. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је закључио да је ревизија дозвољена, ради уједначавања судске праксе, па је донео одлуку као у изреци решења у првом ставу.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужила је била власница трговинске радње „ББ“ у ... Дана 04.03.2014. године, Градска управа за урбанизам и стамбено-комуналне послове наложила је тужили да о свом трошку и без накнаде, у року од 30 дана од дана пријема решења уклони привремени објекат у ... улици, на кп.бр. ... КО ..., са упозорењем да уколико не уклони објекат у том року, уклањање ће извршити надлежни орган на терет власника објекта. Градска управа за инспекцијске послове дана 07.03.2014. године, донела је решење којим је наредила тужили да у року од седам дана од дана пријема решења поруши изграђени пословни објекат, а све у циљу привођења земљишта планираној намени према Плану детаљне регулације у Лесковцу, а да уколико не поступи по решењу, рушење ће се спровести принудним путем, о трошку тужиле. Орган управе покушао је рушење привременог објекта 02.02.2015. године, али оно није спроведено јер тужила није дозволила извршење, а није било асистенције полиције. Тужили је поново послато обавештење да ће се рушење обавити 19.02.2015. године, када је рушење објекта и спроведено, с тим што је пре тога сва роба и инвентар који су се налазили у радњи тужиле изнесени из радње и пребачени на плац „МП ...“ у ... Тужила је обавештена да робу може преузети. Тужила се обратила туженом са захтевом да јој одмах врати одузету робу, али пошто јој робу није вратио, тужила је поднела тужбу због неовлашћеног и неоснованог одузимања робе, инвентара и амбалаже из њене трговинске радње, позивајући се на одредбе члана 172. у вези са чланом 154. Закона о облигационим односима – ЗОО.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужбени захтев треба одбити као неоснован, јер је тужила својим радњама допринела да штета настане и буде већа, јер је робу из привремено саграђеног објекта, на захтев органа управе, била дужна да изнесе.

Другостепени суд је оценио да су без утицаја жалбени наводи тужиле да је тужила спровела поступак обезбеђења доказа, из кога произлази да роба није била адекватно обезбеђења, јер тужила и њен пуномоћник, иако су током поступка приложили овај доказ, на главној расправи нису поновно предложили да се овај доказ у доказном поступку изведе.

Овакав закључак нижестепени судова не може се прихватити као правилан.

Одредбом члана 172. ЗОО, на коју су се нижестепени судови позвали, прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

У првостепеном поступку, а што је прихватио и другостепени суд, утврђено је да је тужила покренула поступак обезбеђења доказа и да је у том поступку утврђено да

роба која је била у привременом објекту није складиштена у смислу закона и Правилника о условима хигијене хране („Службени гласник РС“ бр. 73/10), јер је било потребно обезбедити да храна буде заштићена од сваке контаминације и употребљива за исхрану људи. У свом налазу вештак је утврдио да се у просторијама магацина налазе делови машина, уља за машине, разни растварачи, прашина и слично. Храна је смештена у пластичне вреће. Вештак је у поступку обезбеђења фотографисао стање расхладних уређаја који су оштетили прехранбену робу у пластичним врећама и то је констатовано на записнику о извршеном увиђају РЗ 846/15 од 03.03.2015. године.

Код оваквог стања у списима, нужно је уједначити судску праксу у смислу члана 404. ЗПП и када је у питању принудно извршење применити правило да се оно спроводи тако да се спречи настанак штете или учини да она буде што мања.

Како наведене одредбе материјалног права и став судске праксе Врховног касационог суда нижестепени судови нису имали у виду, то су нижестепене пресуде морале бити укинуте применом члана 416. став 2. ЗПП и предмет враћен на поновно суђење.

У наставку поступка, првостепени суд ће оценити налаз и мишљење судског вештака из поступка обезбеђења доказа РЗ 846/15 и утврдити да ли су органи управе приликом спровођења извршења водили рачуна о томе да се у поступку извршења извршном дужнику не нанесе штета, односно да она у датим околностима буде што мања.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, на основу чл. 165. став 3. ЗПП, јер зависи од исхода спора.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић